

Phanxicô Xavie Nguyễn Văn Thuận

Sứ Điệp Đức Mẹ La-Vang

Xuất bản và phát hành

**Cộng đoàn La-Vang
TT Nguyễn Trường Tộ
Định Hướng Tòng Thư
67116 Reichstett, France
1999**

Sứ điệp gồm 10 điểm:

**** 5 điểm thánh hóa bản thân.***

**** 5 điểm phục vụ Giáo hội và Xã hội.***

- 1- Bí quyết cầu nguyện.
- 2- Tinh thần ấu thơ.
- 3- Mẫu nhiệm Thánh giá.
- 4- Phĩ thác cho Mẹ.
- 5- Phục vụ người nghèo.
- 6- Xây dựng Hội thánh.
- 7- Thánh hóa gia đình.
- 8- đồn kết hiệp nhất.
- 9- Loan báo Tin Mừng.
- 10- Chứng nhân Hy-vọng.

Giới thiệu

Kỷ niệm 200 năm Đức Mẹ hiện ra tại La-vang là một biến cố lịch sử quan trọng đối với Giáo hội và Dân tộc Việt Nam. Sự kiện này đã được Toà thánh công nhận, và năm 1961 Nhà thờ La-vang đã được nâng lên bậc Vương cung Thánh đường; La-vang trở thành Trung tâm Thánh Mẫu toàn quốc.

Gọi lại biến cố lịch sử về Đức Mẹ hiện ra, là để tiếp nhận một sứ điệp quan trọng cho Giáo hội và Dân tộc Việt Nam. Nếu ta chỉ mừng kỷ niệm ấy với một cuộc Đại hội thì dù đông đảo, tốt đẹp mấy cũng chưa đủ. Chúng ta phải đào sâu, suy niệm và thực hiện sứ điệp ấy mới đúng ý Đức Mẹ và lúc ấy sứ điệp Đức Mẹ La-vang mới thực sự là một **mùa xuân mới** cho Giáo hội và Đất nước Việt Nam.

Dựa vào những dữ kiện được rao truyền về Đức Mẹ đã hiện ra cách đây 200 năm tại vùng rừng núi hẻo lánh La-vang, nơi ẩn lánh của những người Công giáo Việt Nam đang "chịu khốn nạn vì Đạo ngay"

Dựa vào những lời kinh của ông bà ta ngày xưa cầu nguyện cùng Đức Mẹ La-vang, và cách ông bà ta hiểu biết và sống sứ điệp ấy,

Để mời gọi người Việt Nam Công giáo hôm nay tích cực thánh hoá bản thân, phục vụ Xã hội và Giáo hội,

Tôi xin giới thiệu bản kinh cầu nguyện cùng Đức Mẹ La-vang, và tóm lược mười Sứ-diệp của Mẹ.

1. Bí quyết cầu nguyện

Khi chúng ta chạy đến cùng Đức Mẹ, việc trước tiên Đức Mẹ dạy là hãy đến đây cầu nguyện.

Cha ông chúng ta trong những ngày chịu bắt bớ, đã cùng nhau cầu nguyện, kết hiệp liên li với Chúa; và trong bầu khí cầu nguyện đó, Đức Mẹ đã đến cầu nguyện với họ, khích lệ họ.

Trong kinh cầu nguyện với Đức Mẹ La-vang, cha ông chúng ta đã đọc:

"Cho con một dạ kính tin

Kính thờ một Chúa hết tình thảo ngay...

Này con quỳ gối cúi đầu

Trước bàn thờ Mẹ xiết bao ước nguyện".

Nguy hiểm lớn nhất là chúng ta quên cầu nguyện, đôi khi vì quá ham hoạt động, hoặc vì quá lo vận động, mưu mô quyền thế...

Cầu nguyện là thể hiện cuộc sống Thiên Chúa Ba Ngôi ban cho chúng ta trong phép rửa tội; cầu nguyện là nuôi dưỡng lòng yêu thương người bên cạnh mình.

Cầu nguyện đạt đến mức cao độ khi tham dự Thánh-thể; tất cả chúng ta cùng Mẹ Maria dâng Chúa Giêsu lên Thiên Chúa để được gặp gỡ Chúa Cha, gặp gỡ cộng đoàn con người trong sự sống Chúa Thánh-thần.

Năm 1961, khi nhà thờ La-vang được nâng lên bậc Vương cung Thánh đường, Bề trên giáo phận Huế đã tổ chức châu Minh thánh suốt ngày tại Trung tâm Thánh Mẫu La-vang. Trung tâm Thánh Mẫu La-vang trước hết là Trung tâm cầu nguyện. Cầu nguyện là nguồn sức mạnh mãnh liệt nhất trên trần gian này, đưa chúng ta đến gần bên Chúa, nối kết chúng ta với mọi người.

Chuyên tâm cầu nguyện, tham dự các phép bí tích đó là Sứ-điệp đầu tiên của Mẹ La-vang.

Cầu nguyện - Nghề của tôi

- Hoạt động không cầu nguyện là vô ích trước mặt Chúa. Máy móc tự động có thể làm hơn con.
 - Thứ nhất cầu nguyện, thứ hai hy sinh, thứ ba mới đến hoạt động.
 - Con hãy cầu nguyện luôn bất cứ ở đâu. Chúa Giêsu đã nói: *"hãy cầu nguyện không ngừng"*.
 - Chúa dạy đọc kinh để giúp con cầu nguyện, nhưng việc chính là gặp gỡ, nói chuyện giữa Cha và con: *"Khi con cầu nguyện, đừng lo phải nói gì! Hãy vào phòng đóng cửa, cầu nguyện với Cha của con cách kín đáo, và Cha con thấy mọi sự sẽ nghe lời con"*. Không cần hình thức, chỉ cần tâm tình phụ tử.
 - Con tìm bạn để an ủi, nâng đỡ con khỏi cô đơn. Sao con không tìm người bạn không bao giờ phản bội con, và có thể ở với con liên li bất cứ nơi nào?
 - Con ngạc nhiên vì sao nhiều người mất ơn Chúa gọi, mất đức tin, phản bội Hội thánh? Trong bao nhiêu lý do, luôn luôn có một lý do chính: họ bỏ cầu nguyện từ lâu.
 - *"Người ta sống không chỉ nhờ bánh mà còn nhờ lời Chúa"* : Thánh thể, Thánh kinh, Thánh nguyện. Nếu không, con không có sự sống Thần linh.
- (Đường Hy vọng, trích chương 7 - Cầu nguyện)

2. Tinh thần thơ ấu

Đức Gioan Phaolô II đã tuyên bố Thánh nữ Têrêxa Hải đồng Giêsu là Tiến sĩ Hội thánh vì linh đạo tinh thần thơ ấu rất được mộ mến trong thời đại này. Linh đạo đó thấm nhuần cuộc sống đạo của cha ông chúng ta, đặc biệt trong những ngày tháng gặp thử thách:

*"Lạy ơn Đức Mẹ La-vang
Xin nghe con mọn thổ than mấy lời".*

Sống tinh thần khiêm tốn để nhận biết Thiên Chúa là Chúa và là Cha của mình. Mẹ Maria là gương mẫu về tinh thần khiêm hạ này:

"Vâng, tôi đây là nữ tì của Chúa, xin vâng..."
(Lc. 1, 38).
"Phận nữ tì hèn mọn, Người đoái thương nhìn tôi"
(Lc. 1,48).

Và Chúa Kitô đã không làm gì khác ngoài việc thực hiện ý Cha Ngài; Ngài dạy dỗ chúng ta:

"Ai không đón nhận nước Thiên Chúa như một trẻ em, thì chẳng được vào" (Lc. 18, 17).

Điều kiện vào Nước Trời trở nên như trẻ thơ

- Người mồ côi được sung túc phú quý là người hạnh phúc, nhưng không phải là *người con* hạnh phúc. Nghèo khó mấy mà có cha yêu, mẹ mến là *người con* hạnh phúc. Con có ý thức con là đứa con vô cùng hạnh phúc vì làm con Chúa Cha, con Mẹ Maria không?
- Bé con lắm lần bao nhiêu lần, cha mẹ cứ thương và biết đứa bé không có lòng xấu. Nó dỗi lòng mãi và sa ngã mãi. Không hề gì! Miễn là em thiện chí. Mặc dù cha mẹ biết nó yếu đuối chưa đổi được. *"Con đừng dại nữa nghe con!"* - "Dạ" - *"Con có thương ba má ngàn lần không?"* - "Có" - *"Vạn lần không?"* - "Có" - *"triệu lần không?"* - "Có". Chúa chỉ cần thiện chí của con. Ông Chúa sẽ giúp con.
- Con mệt mỏi, con cảm trí lâu không được, con chán nản. Miễn con yêu mến Chúa là đủ. Một đứa bé chơi trước mặt cha mẹ, ngồi trên chân cha mẹ, hay nhìn cha mẹ, hoặc ngủ ngon lành, cha mẹ cũng sung sướng nâng niu nó.
- Tâm hồn trẻ thơ ở đây không phải là thơ ngây. Nhưng là yêu thương không giới hạn. Phó thác cho cha mẹ tất cả, cha mẹ bảo gì, làm tất cả, theo cha mẹ, bỏ tất cả, tin tưởng cha mẹ hơn tất cả. Hùng dũng, vững vàng, xứng đạo làm con của người Kitô hữu.
- Những công tác lớn lao nhất của con nào đáng gì đối với Chúa toàn năng, thế mà cả những việc nhỏ mọn nhất của con cũng có thể là những kỳ quan, vì Chúa thấy lòng con. Chúa yêu thương con, như lòng cha mẹ hạnh phúc khi thấy đứa bé bước một bước, bập bẹ một tiếng.
- Nghe nói phó thác tất cả trong tay Chúa, con đừng lo sợ. Không khó đâu! Mặc dù con không biết Chúa Kitô đưa con đi đâu, Ngài dành những gì bất ngờ cho con, chỉ tin Chúa là Cha của con, chừng ấy đủ rồi.

(Đường Hy vọng, trích chương 30 - Đứa con Hạnh Phúc)

3. Mầu nhiệm Thánh giá

Đức Mẹ La-vang dạy ông bà ta: "*Các con hãy vui lòng chịu gian khổ*".

Người Kitô hữu chúng ta có một ngọn cờ, một huy hiệu, và hơn thế nữa có sức mạnh ban ơn cứu độ đó là Thánh giá Chúa Giêsu Kitô.

Khổ đau gắn liền với cuộc sống con người: khổ vì đói, khát, đau yếu, thao thức, sợ hãi, xao xuyến, vì thiếu tự do, chịu đựng bất công, bị nhục mạ và tột cùng là khổ vì đối diện với cái chết.

Thánh giá, khổ đau của Chúa chuyển khổ đau con người chúng ta trở nên sức mạnh thần thánh, Thánh giá là nguồn hy vọng độc nhất của ta. Vì khổ nạn gắn liền với Phục sinh - do đó người công giáo không bao giờ mất hy vọng.

Mẹ ở dưới chân Thánh-giá, Mẹ ở bên cạnh cha ông chúng ta trong những ngày bất bớ cách đây 200 năm tại La-vang, Mẹ đem Chúa lại cho chúng ta trong cuộc đời vất vả của kẻ lữ hành trên đường hy vọng.

Tránh gian khổ, con đừng mong làm thánh

- Bão tố quật ngã cây cối, bẻ gãy cành khô, cành sâu. Nhưng không thể nhổ được *cây Thánh giá* đã cắm vào lòng đất. Đừng tiếc những cành kia, dù không gió cũng gãy, không gãy cũng phải chặt vì nó làm hại.

- Chúa Giêsu đến đâu cũng có một số người sống chết cho Ngài, và cũng có một số người quyết giết chết Ngài. Sao con muốn mọi người yêu con? Sao nao núng khi có người ghét con?

- Trong cơn tử nạn, Chúa đem theo những Tông đồ Ngài yêu thương riêng: Phêrô, Gioan, Giacôbê.

Con sợ Chúa thương không?

* Trong gian khổ có điều con nên tránh:

- Đừng điều tra "tại ai"? Hãy cảm ơn dụng cụ nào đó Chúa dùng thánh hoá con.

- Đừng than thở với bất cứ ai. Chúa Thánh thể, Đức Mẹ là nơi con tâm sự trước hết.

- Khi đã qua, đừng nhắc lại và trách móc hận thù. Bỏ quên đi, không nhắc lại bao giờ và nói: Alleluia!

- Đau khổ nhất là do những người phải thông cảm và có phận sự bênh vực con gây nên.

Hãy hiệp với Chúa Giêsu chịu đóng đinh và bị bỏ rơi trên Thánh giá: "*Lạy cha, sao Cha bỏ con!*"

- Con phản đối: "*Bất công!*" - Lòng con tức tối trước việc xảy đến gây khổ tâm cho con. Hãy nghĩ lại xem. Chúa Giêsu đã làm gì nên tội mà phải chịu đóng đinh?

Như thế có công bình không?

- Hoa hồng, hoa huệ tốt thơm, rực rỡ bao lâu - phân tro màu mỡ biến thành hương sắc. Việc tông đồ cũng tiến mạnh khi gian khổ được đổi thành yêu thương.

(*Đường Hy vọng, chương 29 - Gian khổ*)

4. Hoàn toàn của Mẹ

"Hoàn toàn của Mẹ" là khẩu hiệu của Đức Gioan Phaolô II. Khẩu hiệu đó đã hướng dẫn tất cả sinh hoạt tông đồ mục vụ của đời Ngài. Ngài là Giáo hoàng của Đức Mẹ. Đức Mẹ đã sử dụng Ngài làm bao nhiêu việc lạ lùng cho Hội thánh và nhân loại trong 20 năm nay. Ngài đã chọn khẩu hiệu này theo tinh thần của thánh Maximilianô Kolbe: *"Hoàn toàn, tuyệt đối, vô điều kiện đối với Đức Mẹ"*.

*"Rày con dâng tâm lòng này
Một niềm mến Mẹ từ rày về sau".*

Ông Thoàn và 30 giáo dân bị bắt xin được đưa đến xử và được chết trên nền nhà thờ Đức Mẹ vừa bị đốt cháy. Đức tin của họ đi đôi với lòng mến Đức Mẹ.

*"Lòng con rày chỉ ước ao
chết trong tay Mẹ phước nào lớn hơn".*

Làm Kitô hữu, chúng ta là chi thể của Chúa Giêsu Kitô. Thiên Chúa đã chọn Mẹ để cưu mang Chúa Giêsu Kitô, làm Mẹ nuôi nấng, dạy dỗ Chúa lúc ấu thơ, bước đi theo Chúa trong sứ mạng rao giảng công khai, và ở cùng Chúa bên cạnh Thánh-giá, cũng như lúc Chúa Giêsu sống lại.

Cha ông chúng ta đã chọn Mẹ Maria làm Mẹ mình trong suốt cuộc đời sống Đạo. Chúng ta hôm nay nghe lại lời của Thiên-thần nói với Thánh Giuse:

"Người đừng sợ nhận Maria. Đáng được sinh ra từ cô ấy là do Chúa Thánh-thần" (Mt. 1, 20). Chúng ta cần ở với Mẹ để cuộc sống đức tin Kitô giáo được lớn lên, đi vào cuộc sống cụ thể, yêu thương phục vụ con người xã hội như Chúa đã hiến cuộc sống Ngài vì yêu thương.

Mẹ nghèo khó, nhưng Mẹ ban cho ta kho tàng trọng nhất: Chính Chúa Giêsu

- Không có Mẹ, dù mọi người lo lắng bảo đảm đến đâu, em bé cũng không đi theo. Nhưng đi với mẹ, băng rừng, vượt suối, đói rét, em vẫn đi.

Trong cuộc chiến, bao nhiêu bà mẹ chết rồi, con vẫn la hét nằm một bên. Trên đường hy vọng, con nắm tay Mẹ Maria, có Mẹ, đã cho con rồi, con không cô đơn, Mẹ là "nguồn sống, là an vui, là hy vọng của chúng con".

- Đứa con có bệnh tật, xấu xí, người mẹ vẫn thương yêu. Dù con nguội lạnh, tội lỗi, phản bội, con hãy phó mình trên tay Mẹ. "Chúa Giêsu trời: *Đây là Mẹ con!*" Nỡ nào Mẹ bỏ con.

- Muốn biết Mẹ con tốt đẹp chừng nào, con hãy nhớ Mẹ là Mẹ Chúa Ngôi Hai, cao cả, toàn năng: Phúc cho con chừng nào vì Ngài cũng là Mẹ của con. Nếu không phải Chúa Giêsu nói, con không thể hiểu được.

- Nhìn Mẹ Maria, làm như Mẹ Maria, con sẽ nên thánh.

- Mấy lời vắn tắt diễn tả cuộc đời Mẹ con; với tâm tình thánh thiện, hãy ghi vào lòng mà suy niệm và bắt chước:

"Đây là tôi tá" : Ecce

"Con xin vâng" : FIAT

"Linh hồn con ngợi khen Chúa" : Magnificat.

- Chuỗi Mân côi là giây ràng buộc con với Mẹ, là cuốn phim kỷ niệm, con đường hy vọng của Mẹ: âu yếm như Bê-lem, khắc khoải như Ai-cập, trầm lặng như Nazareth, lao động như xưởng mộc, sốt sắng như đền thờ, cảm động lúc Chúa giảng, đau khổ bên Thánh giá, vui mừng lúc phục sinh, tông đồ bên thánh Gioan. Tóm tắt lại, Chúa sống trong Mẹ, Mẹ trong Chúa, hai cuộc đời chỉ là một. Đừng bỏ chuỗi Mân côi Mẹ đã trao và nhắn nhủ con sống như Mẹ, với Mẹ, như Mẹ, trong Mẹ.

- Không quà gì quý bằng quà mà lòng Mẹ Maria tặng chúng ta: Chúa Giêsu, món quà quý nhất. Chính lòng Đức Mẹ cũng quý nhất vì "Giêsu con lòng bà".

- Mẹ Maria không chỉ nhìn Chúa Giêsu, Mẹ nhìn Isave, nhìn Gioan, nhìn đôi tân hôn ở Cana...

Con hãy có cái nhìn của Mẹ: Nhìn Chúa, nhìn người.

(Đường Hy vọng, trích chương 35 - Đức Mẹ Maria)

5. Phục vụ người nghèo

Chúa Giêsu đã nói: "Thánh thần Chúa ngự trên tôi, sai tôi rao giảng Tin mừng cho người nghèo khổ".

Đức Mẹ đã đến với ông bà ta, những người nghèo khổ nhất, không nhà cửa, không của cải, chạy vào La-vang:

*"Những người nghèo khổ tật nguyên
Cầu liên dạng đã, xin liên dạng vui".*

Mẹ Maria đã hiện ra để an ủi những người gặp cơn thử thách, khốn đốn, tị nạn tại La-vang cách đây 200 năm, như Mẹ đã từng xin Chúa Giêsu, con Mẹ giúp cho gia đình mở tiệc cưới Cana đang thiếu rượu. Mẹ đã tiếp đón những mục đồng nghèo khổ đến lạy Chúa mới sinh ra tại Bê-lem. Mẹ vừa hay tin chị họ là bà Elisabeth vào tuổi già, đang gặp buổi khó khăn vì vừa có thai, liền cấp tốc lên đường giúp đỡ...

Chúa Giêsu, con Mẹ đã tìm đến những người bệnh tật, khổ đau để chữa lành, an ủi; đã sát cánh với những người có cuộc sống tinh thần nghèo khổ, những người bị xã hội lên án để cứu vớt, bênh vực, và giúp thoát cảnh nghèo đói.

Mẹ La-vang là Mẹ của những người túng thiếu, tật nguyên, là người Mẹ dẫn đàn con Kitô hữu Việt Nam đại độ thực thi liên đới, phục vụ người nghèo.

Nguy cơ lớn, nếu Giáo hội đứng về phía quyền thế, giàu sang - xa rời người nghèo khổ bị áp bức.

Chúa là gia nghiệp, chưa đủ cho con sao?

- *"Nghèo nơi con ở, nghèo trong áo con mặc, nghèo trong đồ con ăn, nghèo trong đồ con dùng, nghèo trong việc con làm"* (Cha Chevrier).

- Dừng của cái cách quảng đại, trọng của cái cách tế nhị, xa của cái cách anh hùng.

Vì không phải của con, chính là của Chúa trao cho con sử dụng, của người nghèo.

- Thanh bản ghen ghét, thanh bản chỉ trích, thanh bản uất hận, không phải là thanh bản Phúc âm.

- *"Hội thánh của người nghèo"* không phải để làm cho dân chúng nghèo mãi, nhưng với nỗ lực thăng tiến cuộc đời của dân chúng về mọi phương diện.

- Khó nghèo không phải là không có của; đó là khốn khổ, thiếu thốn.

Khó nghèo trước tiên là tập dùng của cho đúng. Một cốc Cà phê, một cốc bia! Nhưng cũng là một cốc mồ hôi, một cốc nước mắt, một cốc máu đổi lấy nó. Một khói thuốc, nhưng cũng là một hơi thở hỗn hển của người lao động vô danh.

(Đường Hy vọng, trích chương 17 - Thanh bản)

6. Xây dựng Giáo hội

Đức Mẹ nhắn nhủ ông bà chúng ta tại La-vang *"Hãy xây dựng một Thánh đường"*. Thánh đường ở đây có nghĩa là Giáo hội. Chúa Giê su cũng bảo Thánh Phanxicô Assisi: *"Hãy đi xây dựng Thánh đường"*.

Mẹ là Mẹ của Giáo hội, vì Mẹ đã sinh ra Chúa Giêsu Kitô, là đầu mà Giáo hội là chi thể. Mẹ đã được Chúa Giêsu trên Thánh-giá phó thác để lo lắng cho môn đệ của Ngài.

Khi con cái Việt Nam, vì đức tin vào con Mẹ mà gặp phải cảnh khốn đốn, Mẹ đã đến ủi an. Mẹ đã làm cho La-vang thành nơi tụ họp những người con của Giáo hội Việt Nam, tụ họp để tui luyện lại cuộc sống đức tin, thực thi các ơn ích của Phép Rửa tội, nhắc nhở nhau bổn phận làm nên giáo hội, canh tân cuộc sống cộng đồng, phục vụ người nghèo khổ.

Hãy trở nên "những viên gạch sống động" của một giáo hội luôn tin tưởng vào Đức Kitô và được thúc đẩy bởi ân sủng nơi Mẹ Maria và thánh cả Phê-rô, một giáo hội luôn cầu nguyện và tìm kiếm những dấu chỉ của thời đại và ưu tiên phục vụ người nghèo khổ.

Hội thánh

- Một thân thể : Hội thánh; Một lãnh tụ: Đức Thánh cha; Một nguyện vọng : mọi người nên một.
- *"Phêrô, con là đá, Ta xây Hội thánh ta trên đá này , và cửa hoả ngục mở tung không thắng nổi!"* Hai mươi thế kỷ qua, bao nhiêu thăng trầm, bao nhiêu biến động, nội công ngoại kích, lắm giai đoạn đến mức tuyệt vọng, nhưng *"Hội thánh Chúa"* không phải hội của loài người.
- Đừng ngạc nhiên khi người ta phá Hội thánh, vì đó là nhiệm thể Chúa Kitô; họ tiếp tục giết Chúa Kitô; không giết Chúa Kitô được nữa, người ta phá Hội thánh.
- Nhiều người chê cách tổ chức của Giáo triều La mã.
Tôi đồng ý rằng Giáo triều La mã không trọn lành, nhưng tôi xin họ xem thử chính nước họ có hoàn hảo hơn không? Hơn thế, còn phải phân biệt, giáo triều là một cơ quan, không phải là Hội thánh.
- Có người hể nghe nói đến Hội thánh là chỉ trích giáo triều ù lì, nhà thờ tốn tiền, nghi thức rườm rà... Hội thánh đâu phải giáo triều, nhà thờ, nghi thức, hiểu như thế là sai lạc quá! Hội thánh là toàn thể dân Chúa đang tiến về Nước Trời.
- Đừng nói Hội thánh đã canh tân rồi, phải nói Hội thánh liên lý canh tân.
- Hội thánh được sinh ra trên Thánh giá, Hội thánh lớn lên bằng tiếp tục thương khó Chúa Giêsu đến tận thế. Con lầm lạc, nếu tin vào tiền bạc, ngoại giáo, quyền thế, vận động...
- Có thứ công giáo vụ lợi, có thứ công giáo lý lịch, có thứ công giáo xu thời, có thứ công giáo danh dự. Chúa chỉ chấp nhận hạng *"Công giáo trăm phần trăm"*, *"Công giáo vô điều kiện"*, *"họ đã bỏ mọi sự và theo Người"*.
- Trong Hội thánh mọi người được mời gọi và có bổn phận nên thánh. Nếu con không sống thánh thiện, con đừng lên mặt canh tân Hội thánh. *"Không ai có Thánh Thần mà chống lại Đức Kitô"*.
- Hội thánh của giới trẻ, Hội thánh của giới già, Hội thánh của trí thức, Hội thánh của lao động. Hội thánh của người nghèo, Hội thánh của người giàu, Hội thánh của da vàng, Hội thánh của da đen. Hội thánh của phụ nữ. Hội thánh của nam giới, Hội thánh của tất cả, Hội thánh chấp thuận tất cả, Hội thánh không kỳ thị ai. Kỳ thị và chia rẽ không có chỗ trong Hội thánh .
(*Đường Hy vọng*, trích chương 12 - *Hội thánh*)

7. Thánh hoá gia đình

Ông bà ta cầu nguyện :

*"Lại xin Đức Mẹ xuống ơn
Giữ gìn cha mẹ nhà con yên hàn.
Xin cho nước trị dân an".*

Mẹ có một gia đình, gọi là gia đình thánh, vì ở nơi tổ ấm Nazareth thánh Giuse, Đức Mẹ và Chúa Giêsu đã biến khung cảnh sống của mình làm nơi cư ngụ của tình yêu Thiên Chúa Ba Ngôi.

Ba mươi giáo dân, nam nữ già trẻ, cũng hy sinh mạng sống trên nền nhà thờ La-vang, là chứng nhân cuộc sống gia đình thánh thiện của ông bà ta.

Ngày nay khủng hoảng gia đình không phải là việc của nước nào, xứ nào khác, nhưng đi vào xã hội Việt Nam chúng ta.

Gia đình là thách đố lớn lao nhất của thời đại chúng ta. Chúng ta hãy biến gia đình trở nên mái ấm của nguyện cầu và tình thương ở đó Mẹ Maria là mẫu mực và là kẻ trung gian. Gia đình chúng ta phải là cái nôi sự sống và tình yêu được nuôi dưỡng, thăng tiến và ấp ủ.

"Xin cho nước trị dân an".

Tổ quốc là đại gia đình. Bốn chữ "nước trị dân an" diễn tả quá đầy đủ. Nếu không có chính phủ tốt, không phát triển, không có công bình thì làm sao dân an được!

Mẹ La-vang, Mẹ đã đưa Chúa Kitô, con Mẹ, vào dân nước chúng ta. Noi gương Mẹ, mỗi một Kitô hữu tận tâm yêu thương đồng bào mình, phát triển văn hoá dân tộc, đóng góp sức lực của mình dần thân phục vụ công ích để thăng tiến cuộc sống người dân, tạo phú cường, thịnh vượng, và an vui cho cộng đồng xứ sở.

Nhiều lần Đức Thánh Cha quả quyết: *"Người công giáo Việt Nam là những công dân tốt, chung sức xây dựng tổ quốc"*. Đức Hồng y R. Etchegaray giảng: *"Anh chị em hãy hãnh diện làm người công giáo, làm người Việt Nam"*.

Gia đình, tế bào của Hội thánh

- Đôi bạn đối với nhau, cũng như đối với con cái, sống tất cả tình yêu của Chúa Giêsu đối với mọi người.
 - Tình yêu hôn nhân có sức rút từ quả tim con người tất cả can đảm, tin tưởng và quảng đại.
 - Đòi hỏi biến đổi mà không yêu thương làm cho bạn mình bất mãn - Yêu thương mà không đòi hỏi biến đổi: hạ giá bạn mình.
 - Tình yêu không mù quáng: Thấy yếu đuối của người yêu và cố gắng gánh vác. Thấy khả năng của người yêu và tế nhị khơi dậy.
 - Con hãy tin rằng: đời sống gia đình công giáo là một *"lối tu đức"* riêng biệt.
 - Gia đình là tế bào của Hội thánh, nói cách khác, là một Hội thánh cỡ nhỏ (Ecclesiuncula) ở đó Chúa Giêsu hiện diện, sinh sống, chết, phục sinh cách mẫu nhiệm trong các chi thể.
- (Đường Hy vọng, trích chương 19 - Gia đình)

Phát triển

- Phát triển không phải là chỉ cho ăn, cho mặc, cũng không phải chỉ phát cây, phát cuốc, đào giếng, đào mương.

Phát triển là thăng tiến con người toàn diện, là làm cho họ sống *"xứng người hơn"*.

- Món quà tuyệt hảo mà con có thể tặng người giúp việc con không phải là chiếc áo đẹp, đôi giày tốt, cái đồng hồ quý, nhưng là Tình người, tình anh em mà con âm thầm tặng họ qua các cử chỉ nhỏ nhất suốt ngày.

- Đại họa không chỉ là đói khát, khổn khổ của các dân tộc nghèo khó. Đại họa chính là sự vô ý thức của các dân tộc nô lệ và bóc lột.

(*Đường Hy vọng*, trích chương 25 - *Phát triển*)

Dấn thân

- Mức độ dấn thân: *"Thí mạng"* như Chúa Giêsu.

- Con đừng nghĩ dấn thân là lao mình vào những hoạt động hăng say náo nhiệt. Con hãy hiểu nghĩa dấn thân sâu hơn. "Theo gương Chúa, yêu thương đến mức độ quên mình hoàn toàn vì người khác, để hiệp nhất với kẻ khác, hầu họ được phong phú và công việc Chúa nơi họ được thành công.

- Con có phải là hạng người công giáo ngoan đạo, sống quanh quẩn phòng thánh và con đã hoá nên "nửa thần, nửa thánh, nửa người" không?

Hãy theo Chúa Giêsu: *Thiên Chúa thật và người thật đến với trần gian.*

Xin con hãy "nhập tịch" làm người lại.

- Chúng ta dùng danh từ phân biệt đạo và đời, hồn và xác, nhưng các yếu tố ấy không thể tách rời nhau được, nó bó kết lẫn nhau trong lòng Con Chúa: Chỉ có một cuộc sống; chỉ có một lịch sử; đạo, đời, hồn, xác đều liên hệ mật thiết.

(*Đường Hy vọng*, trích chương 26 - *Dấn thân*)

8. Đoàn kết và hiệp nhất

Hãy sống chúc ngôn của Chúa Kitô: *"Xin cho họ nên một" bằng cách cố võ công lý, hoà bình và phát triển để xây dựng một xã hội nhân đạo hơn, bằng cách kiên trì và thành tâm theo đuổi việc đối thoại giữa các tôn giáo*".

Đoàn kết và hiệp nhất đòi hỏi hy sinh, quên mình, nâng tâm hồn mình lên để yêu nhiều hơn nữa, thật sự tha thứ, biết ơn và quảng đại. Chúa Giêsu đã dạy rằng *"khi Con người bị treo lên thì mọi người được kéo lên cùng Ngài"*. Con thử thách của giáo hội, xã hội Việt Nam hôm nay đang bách hại tâm hồn con cái Việt Nam đó là hận thù chia rẽ. Chúng ta lắng nghe Sứ điệp *đoàn kết hiệp nhất* của Đức Mẹ La-vang, Mẹ đã qui tụ mọi người lương giáo về nơi rừng núi ấy, để kiến tạo lại quê hương và canh tân giáo hội. Gương đoàn kết của người xưa là tấm bia không bao giờ mòn: Bô lão các làng lân cận, dâng hiến đất đai để xây đền thờ Bà bên Đạo.

*"Dập dịu kẻ tới người lui,
Trong Nam ngoài Bắc mọi người giáo lương"*.

Bác ái, đồng phục của người Kitô hữu

- Sống huynh đệ rất đẹp, Chúa bảo: *"Đâu có hai hay ba người hiệp nhau vì danh Thầy, có Thầy ở đó"*, Chúa biết khó nên Ngài đòi con số tối thiểu, Ngài không đòi hơn "hai hay ba".
 - Chúa chỉ bắt các Tông đồ mang một đồng phục rẻ tiền mà khó kiếm: *"Người ta sẽ lấy dấu này mà biết các con là môn đệ Thầy : Các con thương yêu nhau"*.
 - Đâu có tình yêu thương, ở đó có Thiên Chúa; đâu có thù ghét ở đó có hoả ngục.
 - Lấy lý do giúp đỡ, khuyên bảo anh em, con dò chuyện bên này, đem nói bên kia, đó là "Bác ái tình báo".
 - Con chủ trương phải đối thoại, nhưng con không chấp nhận ai nói trái ý con. Đó là "đối thoại có chương trình và giới hạn" hay nói đúng hơn: hai người độc thoại.
 - Con không thiếu khuyết điểm. Sao con tức tối và tấn công khuyết điểm của anh em?
 - Con phải nói được cách thành thực rằng: *"Tôi không xem ai là kẻ nghịch của tôi, kể cả những người căm thù tôi nhất, những người bắt bớ tôi, thế không đội trời chung với tôi. Tôi luôn xem họ là anh em tôi"*.
 - *"Nhà Cha ta có nhiều chỗ ở"*, Lời Chúa rất là thấm thía! Con hãy đối xử với mọi người khác nhau, kính trọng từng tâm hồn. Đừng xem con người như một con số, một khối lượng, cộng là ra đáp số!
 - Đừng để hèn nói xấu người vắng mặt. Hãy nói như lời con được ghi âm, hành động cử chỉ con như được chụp hình.
- (Đường Hy vọng, trích chương 31 - Bác ái)

9. Sứ điệp Tin Mừng

Ông bà ta đã sống và mang đức tin vào trong văn hoá Việt Nam, khắp các thôn xóm hẻo lánh. Chúng ta hãy tiếp tục xây dựng Văn hoá của Sự sống, Văn hoá của Tình thương, Văn hoá của quyền Con người.

*"Xin cho nước trị dân an,
Nơi nơi nghe tiếng Phúc-âm giảng truyền".*

Mẹ đã dẫn lối những vị truyền giáo đến với cha ông chúng ta. Mẹ đã hiện diện trong những lời cầu xin của những thầy giảng, những cộng đồng Kitô hữu Việt Nam đầu tiên, Mẹ thúc đẩy nhiều thanh niên, thiếu nữ qua nhiều thế hệ hiến thân vì Phúc-âm...

Vào năm 1961, Bề trên Giáo phận Huế đã dành khoảng đất bên trái đền thờ La-vang để khởi công xây dựng Trung tâm Truyền giáo Mẹ La-vang. Và chương trình gửi các nữ tu Việt Nam truyền giáo qua quốc gia Lào cũng đã bắt đầu thực hiện lúc ấy.

"Hôm nay, chúng ta phải hoàn thành sứ-mệnh đem Tin Mừng đến cho thế giới. Chúng ta phải cam kết sống vai trò chứng tá tình yêu của Đức Kitô, cộng tác với tất cả anh chị em chúng ta để biến đổi xã hội xứng đáng với phẩm giá con người".

Đời sống trần gian với ngọn lửa đức tin

- Xem hành động của con, phản ứng của con, đã biết đức tin của con sống động hay là "đức tin nhãn hiệu".
 - Sự cứu rỗi nhân loại không phải là một "tổ chức", mà là một *"mầu nhiệm"*, mầu nhiệm Chúa Giêsu chịu chết sống lại.
 - Tông đồ là thánh hoá môi trường bằng môi trường: lao động là tông đồ của lao động, học sinh là tông đồ của học sinh, bộ đội là tông đồ của bộ đội...
 - Thời đại mới, nhu cầu mới, phương pháp mới.
 - "Thầy ở với các con mọi ngày cho đến tận thế"* và Ngài ban cho Hội thánh lễ Hiện xuống mới.
 - Các thánh không ai giống ai, tinh tú trên trời, không có cái nào giống cái nào. Nhưng các thánh đều giống nhau một điểm: Các ngài diễn tả lại cuộc đời Chúa Giêsu.
 - Lãnh nhận một trách nhiệm tông đồ là sẵn sàng chấp nhận chịu "tử đạo" bởi mọi người, ở mọi nơi, bằng mọi cách, với tất cả yêu thương và bền chí như Phêrô và Gioan "Họ từ hội đường ra về vui vẻ vì đã được xứng đáng chịu sỉ nhục vì danh Chúa".
 - Kẻ thù khốc hại nhất của đời tông đồ con không phải là kẻ ngoại thù: chính bản thân con có thể thành tên gián điệp làm việc cho cả hai bên: Thiên Chúa và ma quỷ.
 - Thời đại giáo dân - bao lâu chưa động viên được toàn lực Dân Chúa ý thức và hành động, các tầng lớp xã hội này chưa thể thấm nhuần Phúc âm được. Bí quyết công cuộc tông đồ trong thời đại ta: *Tông đồ Giáo dân!*
 - Không có linh mục nào không xuất thân từ chủng viện, không có tông đồ giáo dân nào không xuất thân từ khoá huấn luyện, con hãy xác tín điều đó!
 - Đường lối của tông đồ thời đại ta:
 - * Ở giữa trần gian
 - * Không do trần gian
 - * Nhưng cho trần gian
 - * Với phương tiện của trần gian
- (Đường Hy vọng, trích chương 13 - Đức tin)

10. Chứng nhân hy vọng

Phép lạ La-vang, là cảnh hoang vu, rừng núi nay trở thành nhà tinh thần của những Kitô hữu Việt Nam: Chúng ta quay về đó để hâm nóng lòng nhiệt thành sống đạo, đi đến để cầu nguyện, nhớ đến để tin tưởng, hy vọng và lên đường phục vụ quê hương và giáo hội.

Chúng ta tuyên xưng với mọi người Sứ-điệp Hy-vọng của Mẹ La-vang.

"Hãy tin tưởng vào Mẹ, hãy chịu đựng thử thách trong hoan hỷ vì Mẹ đã nhận lời con. Từ nay ai đến chốn này kêu cầu Mẹ sẽ được toại nguyện".

Thời đại này gặp một thách đố lớn nhất: Hy vọng - Nhiều người không biết hy vọng vào đâu, họ không biết sau cuộc đời này họ sẽ thế nào? Mặc dù hưởng thụ bao lạc thú, đầy ắp tiền của họ không hy vọng. Số người tự tử ở các nước phát triển rất cao.

Con phải trả lời được cho mọi người về niềm hy vọng trong con

- Người công giáo là ánh sáng giữa đen tối, là muốn sống giữa thối nát và là hy vọng giữa một nhân loại thất vọng.
 - Yêu Chúa là yêu trần gian. Mẹ say Chúa là Mẹ say trần gian. Hy vọng ở Chúa là hy vọng trần gian được cứu rỗi.
 - Trên Thánh giá, Chúa nghèo lắm! Con chỉ xin Chúa Giêsu chịu đóng đinh một điều: *Yêu thương, đau khổ và luôn luôn hy vọng.*
 - Có hạng "Công giáo đợi chờ", khoanh tay mong đợi niềm hy vọng đến.
 - Có hạng người "Công giáo thụ động", "trốn tránh vô trách nhiệm".
- Họ chỉ biết "nhìn lên" để kêu cứu, mà không biết "nhìn tới" để tiến, "nhìn quanh" để chia sẻ, gánh vác.

Niềm hy vọng đang ở giữa họ mà họ không hay!

- Làm một cuộc cách mạng: Đùng đem đời người công giáo xa lìa môi trường, để quây quần quanh các việc thiêng liêng. Đẩy người công giáo mang niềm hy vọng của mình xâm nhập môi trường.

- Chấm này nối tiếp chấm kia, ngàn vạn chấm thành một đường dài.

Phút này nối tiếp phút kia, muôn triệu phút thành một đời sống.

Chăm mỗi chấm cho đúng, đường sẽ đẹp.

Sống mỗi phút cho tốt, đời sẽ thánh.

Đường hy vọng do mỗi chấm hy vọng.

Đời hy vọng do mỗi phút hy vọng.

(Đường Hy vọng, trích chương 36 - Hy vọng)

Cầu nguyện cùng Đức Mẹ La-Vang (như ông bà ta ngày xưa)

*Lạy ơn Đức Mẹ La-vang
Xin nghe con mọn thờ than mấy lời,
Mẹ là Mẹ thật Chúa Trời
Mà Mẹ cũng thật Mẹ loài người ta
Cúi xin xuống phước hà sa
Đoái xem con cái thiết tha khẩn cầu.
Này con quỳ gối cúi đầu
Trước bàn thờ Mẹ xiết bao ước nguyện:
Cho con một dạ kính tin
Kính thờ một Chúa hết tình thảo ngay;
Rày con dâng tấm lòng này
Một niềm mến Mẹ từ này về sau;
Lòng con rầy chỉ ước ao
Chết trong tay Mẹ phước nào lớn hơn.
Lại xin Đức Mẹ xuống ơn
Giữ gìn cha mẹ nhà con yên hàn;
Xin cho nước trị dân an
Nơi nơi nghe tiếng Phúc âm giảng truyền;
Những người nghèo khổ tật nguyên
Cầu liên đăng đã, xin liên đăng vui.
Dập dìu kẻ tới người lui
Trong Nam ngoài Bắc mọi người giáo lương.
Nay con từ biệt thánh đường
Thân tuy cách đó, dạ thường mến đây.
Chốn này, ngày này, hội này
Lòng này ghi tạc dám phai đá vàng.
Lạy ơn Đức Mẹ La-vang
Xin nghe con mọn thờ than mấy lời.
A-men*

F.X. Nguyễn Văn Thuận
Washington D.C. 22.VIII.1998

(Ghi lại hai bài giảng trong thánh lễ ngày 13.9.98 mừng kỷ niệm 200 năm Đức Mẹ hiện ra tại La-vang, Quảng Trị tại Thánh đường Thánh Phaolô, Colmar, Pháp, trước cộng đồng người Việt Nam Công giáo vùng Alsace, và ngày 19.9.98 tại nguyện đường các Nữ tu Dòng Mến Thánh giá Huế tại Strasbourg, Pháp, của Đức T.G.M. Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận).

Cộng Đoàn Đức Mẹ La-Vang

Kính thưa quý Hồng Y,

Quý chư tôn đáng kính,

Trong ngày lễ Đức Mẹ Lên Trời và cũng là dịp kỷ niệm hai trăm năm Đức Mẹ Hiện Ra tại La-Vang, Việt Nam (1798-1998), cùng hiệp thông với vị đại diện của Đức Thánh Cha là Đức Hồng Y Phaolô Giuse Phạm Đình Tụng, Tổng Giám Mục Hà Nội, và cùng toàn thể Giáo Hội Việt Nam, hôm nay tôi vui mừng và hân hạnh hiến dâng Cộng đồng "Đức Mẹ La-vang" cho Mẹ Maria.

Lịch sử Việt Nam cho thấy trong những thử thách của một đất nước bị tàn phá bởi chiến tranh và Giáo Hội bị đàn áp bởi những hạn chế quyền tự do tôn giáo, chúng ta đã luôn hướng về Mẹ La Vang xin mẹ hộ trì trong cuộc chiến đấu để giữ vững Đức Tin mà tổ tiên đã truyền lại cho chúng ta. Ý thức được nghĩa vụ kiến tạo lại Giáo Hội và Quê Hương mến yêu thôi thúc chúng ta phó thác mình trong cánh tay che chở và cầu bầu của Mẹ. Cuộc sống của chúng ta tập trung vào việc cầu nguyện, gặp gỡ với Chúa qua Thánh Kinh và đồng hành với Đức Giêsu Kitô luôn hiện diện giữa chúng ta. Lý do của cuộc sống chúng ta đã và luôn là lòng cam kết chia sẻ sứ vụ tông đồ trong việc rao giảng Phúc Âm của Giáo Hội Hoàn Vũ.

Xin Mẹ La Vang hướng dẫn chúng ta trên hành trình muôn vàn chông gai và đau khổ mà chúng ta đang bước đi. Tình yêu vững bền của Mẹ là nguồn suối vui mừng và hy vọng cho tất cả chúng ta trong thời buổi hoạn nạn này. Chúng ta tin tưởng vào ơn lành của Mẹ đổ xuống trên Cộng Đồng chúng ta, mọi thành viên và những kẻ thông hiệp với chúng ta trong việc phục vụ Giáo Hội dưới mọi hình thức hiến tế và tham gia.

Trong ngày trọng đại mà Thiên Chúa đã ban cho này, chúng ta hân hoan với nỗi vui mừng và lòng hiếu thảo khi chúng kiến kế hoạch yêu thương của Sự Quan Phòng Thiên Chúa hối thúc chúng ta trở nên chứng tá cho Phúc Âm như Đức Maria đã từng làm khắp mọi nơi. Đây là lời mời gọi chúng ta thực thi Sứ Điệp của Mẹ La Vang.

Xây dựng Hội thánh

Hãy trở nên "Những viên gạch sống động" của một Hội thánh luôn tin tưởng vào Đức Kitô và được thúc đẩy bởi ân sủng của Mẹ Maria và thánh cả Phêrô, một Giáo Hội luôn cầu nguyện và tìm kiếm những dấu chỉ của thời đại và ưu tiên phục vụ người nghèo khổ.

Thánh hoá Gia đình

Gia đình là thách đố lớn lao nhất của thời đại chúng ta. Hãy biến gia đình chúng ta trở nên mái ấm của cầu nguyện và tình thương ở đó Mẹ Maria là mẫu mực và là kẻ trung gian. Gia đình chúng ta phải là cái nôi sự sống và tình yêu được nuôi dưỡng, thăng tiến và ấp ủ.

Đoàn kết Hiệp nhất

Hãy sống chúc ngôn của Đức Kitô "Xin Cho Họ Nên Một" bằng cách cổ võ công lý, hòa bình và phát triển để xây dựng một xã hội nhân đạo hơn, và bằng cách kiên trì và thành tâm đeo đuổi việc đối thoại giữa các tôn giáo.

Loan báo Tin mừng

Chúng ta phải hoàn thành sứ mệnh đem Tin Mừng đến cho thế giới. Chúng ta phải cam kết sống vai trò chứng tá tình yêu của Đức Kitô, cộng tác với tất cả anh chị em chúng ta để biến đổi xã hội xứng đáng với phẩm giá con người.

Chứng nhân Hy vọng

Chúng ta tuyên xưng với mọi người sứ điệp Hy Vọng của Mẹ La Vang: Hãy tin tưởng vào Mẹ, hãy chịu đựng thử thách trong hoan hỷ vì Mẹ đã nhậm lời các con. Từ nay ai đến chốn này kêu cầu Mẹ sẽ được toại nguyện.

Kính thưa quý Hồng Y,

Quý chư tôn đáng kính,

Trong ngày ân phúc và lịch sử này chúng tôi mong muốn cam kết trở nên những kẻ loan báo Tin mừng cùng chia sẻ kỳ vọng vào tương lai và ân sủng của Cộng Đồng "Đức Mẹ La-vang" này, và dấn thân phục vụ Giáo hội mà quý vị đang có trách nhiệm chăn dắt. Xin quý vị chúc lành cho chúng tôi.

Đại lễ mừng kỷ niệm 200 năm Đức Mẹ hiện ra tại La-vang

Ngày 15 và 22 tháng 8 năm 1998

Tại Vương Cung Thánh Đường của Đền Thánh Quốc Gia Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội

Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn

Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận

Tổng Giám Mục

Chủ Tịch Hội Đồng Giáo Hoàng Công Lý và Hòa Bình

Tôi hoan hỷ chúc phúc và khuyến khích cộng đồng "Đức Mẹ La-vang", và liên kết với họ trong lời cầu khẩn Đức Mẹ dẫn dắt tất cả chúng ta đến với Đức Kitô.

Hồng Y James Hickey

Tổng Giám Mục Hoa Thịnh Đốn

Ngày 20 tháng 8 năm 1998

Nguyện cầu Thiên Chúa tiếp tục gây nguồn cảm hứng và ban ơn lành cho sáng kiến thánh thiện này, một sáng kiến mang nhiều hy vọng không những cho Giáo Hội tại Việt Nam, mà còn cho Giáo Hội tại quốc gia này nữa.

Hồng Y Bernard Law

Tổng Giám Mục Boston

Ngày 24 tháng 8 năm 1998

Để theo Đức Mẹ La-vang tiến bước trên đường hy vọng

A. Dưới ánh sáng của hai mươi bốn ngôi sao

Giới thiệu

Các bạn trẻ thân mến,

Tôi đã chia sẻ với các bạn kinh nghiệm sống của tôi trên bước đường theo Chúa Giêsu, để gặp Ngài, sống bên Ngài, để rồi ra đi, mang sứ điệp của Ngài cho mọi người.

Các bạn hỏi tôi: "*Làm sao thực hiện được sự kết hiệp với Chúa Giêsu cách trọn vẹn trong một cuộc sống lăm lăm động trong cũi như ngoài?*" Tôi đã không dấu diếm các bạn, tôi đã viết ra trong sách "**Đường Hy vọng**".

Trong đời tôi đoạn đường gian lao nhất là thời gian hơn mười ba năm lao tù. Với cuốn "**Năm chiếc bánh và Hai con cá**", tôi đã chia sẻ với các bạn, làm sao Chúa giúp tôi vượt qua mọi khó khăn và sống đến ngày nay. "**Năm chiếc bánh và Hai con cá**" là lương thực nuôi đời sống thiêng liêng của tôi. Nhiều bạn muốn tôi nói rõ ràng chi tiết của bí quyết theo Chúa Giêsu đến cùng cách vững vàng. Tôi xin các bạn hãy nhìn lên 24 ngôi sao đang chiếu sáng con đường hy vọng của các bạn. Dưới đây, bạn lưu ý sẽ thấy đánh số phía tay phải, từ số 1 đến số 24. Tôi muốn cho 24 số đối lại với 24 giờ trong ngày. Rất thực tế, nếu ta sống 24 giờ trên 24 giờ hoàn toàn theo Chúa Giêsu, chúng ta sẽ làm thánh.

Trong 24 giờ ấy, tôi nhắc đến tiếng "*một*" 24 lần. Ví dụ một cuộc cách mạng, một chiến dịch, một đường lối tông đồ, một khẩu hiệu, v.v...một là cao quý nhất.

Đó là 24 ngôi sao, tôi không cần phải giải thích, tôi mời các bạn bình tĩnh suy niệm các tư tưởng ấy, như Chúa Giêsu dịu dàng nói với bạn, thân mật lòng bên lòng. Bạn đừng sợ nghe Ngài, nói với Ngài. Bạn đừng ngần ngại, mỗi tuần bạn hãy đọc lại một lần. Bạn sẽ thấy ơn thánh toả sáng ra để biến đổi cả đời bạn.

Thời gian ở biệt giam, mỗi năm mấy lần tôi nhận thư mẹ hoặc em tôi. Nhưng đặc biệt một hôm tôi nhận được của bà Chiara Lubich, người sáng lập Phong trào Focolare (Bác ái Hiệp nhất). Lạ lùng thật, tôi hay nhớ một câu bà nói: "*Tôi không nghĩ đến việc lôi kéo ai theo tôi; tôi chỉ biết hết lòng theo Chúa Giêsu, rồi người khác sẽ theo tôi*".

Hai mươi bốn ngôi sao

* 1- Con muốn thực hiện một cuộc cách mạng: *canh tân thế giới*. Hoài bão lớn lao đó, sứ mệnh cao đẹp đó Chúa trao cho con; con thi hành với "*quyền lực Chúa Thánh Thần*". Mỗi ngày con chuẩn bị lễ Hiện-xuống mới quanh con.

* 2- Con xúc tiến một chiến dịch: *làm cho mọi người hạnh phúc*. Con hy sinh mình từng giây phút với Chúa Giêsu, để đem an bình trong tâm hồn, phát triển thịnh vượng cho các dân tộc. Đường lối tu đức thâm kín và thiết thực!

* 3- Con nắm vững một đường lối tông đồ: "*Thí mạng vì anh em*", vì không có tình yêu nào lớn lao hơn (x. Ga. 15, 13). Con hao mòn từng giây phút và sẵn sàng tiêu hao để chinh phục anh em về với Chúa.

* 4- Con hô một khẩu hiệu: *"Tất cả hiệp nhất"*, hiệp nhất giữa các người Công giáo, hiệp nhất giữa các người Kitô hữu, hiệp nhất giữa các dân tộc. Như Chúa Cha và Chúa con là một (x. Ga. 17, 22-23).

* 5- Con tin một sức mạnh: *Thánh thể*. Thịt máu Chúa sẽ làm cho con sống, *Ta đã đến, là để chúng được có sự sống và có một cách dồi dào*" (Ga. 10, 10). Như man-na nuôi dân Do Thái đi đường về Đất hứa, Thánh thể sẽ nuôi con đi cùng đường Hy vọng (x. Ga. 6, 53).

* 6- Con mang một đồng phục, nói một ngôn ngữ: *Bác ái*. Bác ái là chứng tích để biết con là môn đệ Chúa (x. Ga. 13, 35), là dấu hiệu rõ ràng mà khó kiếm nhất. Bác ái là sinh ngữ số một mà thánh Phaolô cho là cao trọng hơn tiếng nói của loài người và các thiên thần, là ngôn ngữ độc nhất sẽ tồn tại trên thiên đàng (x. 1 Cor. 13, 1).

* 7- Con nắm một bí quyết: *Cầu nguyện*. Không ai mạnh bằng người cầu nguyện, vì Chúa đã hứa ban tất cả. Khi các con hiệp nhau cầu nguyện có Chúa ở giữa các con (x. Mt. 18, 20). Cha tha thiết khuyên con ngoài giờ kinh, hãy cầu nguyện mỗi ngày tối thiểu một giờ, nếu được hai giờ càng tốt. Không phải là mất mát vô ích đâu! Trên quảng đường cha đi, cha đi đã thấy lời thánh Tê-rê-xa A-vi-la ứng nghiệm: *"Ai không cầu nguyện, không cần ma quỷ lôi kéo, sẽ tự mình xuống hoả ngục"*.

* 8- Con giữ một nội qui: *Phúc âm*. Đó là hiến pháp trên tất cả mọi hiến pháp, là hiến pháp Chúa Giêsu đã để lại cho các tông đồ (x. Mt. 4, 23). Hiến pháp ấy không khó khăn phức tạp, gò bó như các hiến pháp khác; ngược lại, linh động, nhân hậu, làm phấn khởi tâm hồn con. Một vị thánh ngoài Phúc âm là "thánh giả".

* 9- Con trung thành theo một vị lãnh đạo là Chúa Kitô và đại diện của Ngài: *Đức Giáo-hoàng, các Giám mục, kể vị các thánh tông đồ* (x. Ga. 20, 23). Hãy sống và chết vì Hội thánh như Chúa Kitô. Đừng nghĩ chết vì Hội thánh mới hy sinh. Sống vì Hội thánh cũng đòi hỏi nhiều hy sinh.

* 10- Con có một tình yêu: *Mẹ Maria*. Thánh Gioan Maria Vianney đã nói: *"Mối tình đầu của tôi là Mẹ Maria"*. Nghe Mẹ sẽ không lầm lạc, hoạt động vì Mẹ sẽ không thất bại, làm vinh quang Mẹ sẽ được sống đời đời.

* 11- Con có một sự khôn ngoan: *Khoa học Thánh giá* (x. 1 Cor 2,2). Nhìn Chúa Giêsu trên Thánh giá, con giải quyết ngay được vấn đề đang khiến con xao xuyến. Thánh giá là tiêu chuẩn để chọn lựa và quyết định, tâm hồn con sẽ bình an.

* 12- Con có một lý tưởng: *Hướng về Chúa Cha, một người Cha đầy yêu thương*. Cả cuộc đời Chúa Giêsu, mọi tư tưởng, hành động đều nhắm một hướng: "Để cho thế gian biết là Ta yêu mến Cha, và như Cha truyền dạy ta sao, Ta làm như vậy" (Ga 14, 31), "Ta hằng làm những sự đẹp lòng Người" (Ga. 8, 29).

* 13- Con chỉ có một mối lo sợ: *Tội lỗi*. Triều đình hoàng đế Hy Lạp đã nhóm họp để tìm cách trả thù thánh Gioan Kim Khẩu bởi ngài đã thẳng thắn khiển trách bà hoàng hậu.

- Kế hoạch 1: *Bỏ tù*.

Nhưng ông ấy sẽ được dịp cầu nguyện, chịu khó vì Chúa như ông hằng mong muốn.

- Kế hoạch 2: *Lưu đày*.

Nhưng đối với ông ấy, đâu cũng là đất Chúa.

- Kế hoạch 3: *Tử hình*.

Ông sẽ được tử đạo, chúng ta sẽ thoả mãn nguyện vọng của ông: được về với Chúa.

Tất cả kế hoạch 1, 2, 3, không làm cho ông khổ đau, ngược lại ông sẽ vui sướng chấp nhận.

- Kế hoạch 4: *Chỉ có một điều ông khiếp sợ nhất, ghớm ghét nhất là tội lỗi, nhưng bất ông phạm không được*.

Nếu con chỉ sợ tội, thì không ai mạnh hơn con.

* 14- Con ôm ấp một ước nguyện: *"Nước Cha trị đến, ý Cha được thành sự, dưới đất cũng như trên trời"* (Mt. 6, 10).

Dưới đất lương dân biết Chúa như trên trời. Dưới đất mọi người khởi sự yêu nhau như trên trời. Dưới đất đã bắt đầu hạnh phúc như trên trời. Con sẽ nỗ lực thực hiện nguyện vọng ấy. Khởi sự đem hạnh phúc thiên đàng cho mọi người ngay từ trần thế.

* 15- Con chỉ thiếu một điều: *"Có gì đem bán mà cho kẻ khó, và người sẽ có một kho tàng trên trời, đoạn hãy đến theo ta"* (Mt. 10, 21), nghĩa là con phải dứt khoát. Chúa cần hạng tình nguyện thoát ly!

* 16- Con dùng một phương pháp tông đồ hữu hiệu: *tiếp xúc cá nhân để hoá mình, nhập thể với mọi người để hiểu, để nghe, để yêu mọi người*. Tiếp xúc hữu hiệu hơn giảng, hơn viết sách. Tiếp xúc giữa người với người, lòng bên lòng, bí quyết bền đỗ, bí quyết thành công.

* 17- Con chỉ có một việc quan trọng nhất, Maria đã chọn phần tốt nhất: *"Ngồi bên Chúa"* (x. Lc. 10, 41-42). Nếu con không sống nội tâm, nếu Chúa Giêsu không phải là linh hồn các hoạt động của con thì... Con thấy nhiều, hiểu nhiều rồi, cha miễn nói.

* 18- Con chỉ có một cửa ăn: *"Thánh ý Chúa Cha"* (x. Ga. 1,34), nghĩa là con sống, con lớn lên bằng ý Chúa, con hành động do ý Chúa. Ý Chúa như thức ăn làm con sống mạnh, vui; ngoài ý Chúa con chết.

* 19- Con chỉ có một giây phút đẹp nhất: *Giây phút hiện tại* (x. Mt. 8, 34; Gc. 4, 13-15). Sống trong tình yêu Chúa cách trọn vẹn, đời con sẽ tuyệt đẹp nếu kết tinh bằng từng triệu giây phút đẹp nhất. Con thấy đơn sơ, không phải khó!

* 20- Con chỉ có một tuyên ngôn: *"Phúc thật tám mối"*. Trên núi, Chúa Giêsu đã tuyên bố: *"Bát phúc"* (x. Mt. 5, 3-12). Hãy sống như vậy, con sẽ nếm được hạnh phúc rồi rao truyền cho mọi người con gặp.

* 21- Con chỉ có một công việc quan trọng: *Bổn phận, không kể lớn hay nhỏ*, vì lúc ấy "con làm việc của Cha con" trên trời. Ngài chỉ định cho con thực hiện chương trình của Ngài trong lịch sử (x. Lc 2, 49; Ga. 17, 4). Làm bổn phận là đường lối tu đức chắc chắn nhất, nhiều người bày vẽ một lối tu đức rắc rối, rồi phản nản là khó!

* 22- Con chỉ có một cách nên thánh: *Ơn Chúa và ý chí con* (x. 1 Cor. 15, 10). Chúa không bao giờ thiếu ơn; con có đủ ý chí không?

* 23- Con chỉ có một phần thưởng: *Thiên Chúa* (x. Mt. 25, 21, 23; 2; Tim. 4, 7-8; Kh. 2,26-28; 3, 21-22). Khi Chúa hỏi Tôma Aquinô: "Con viết rất đúng về ta, con muốn phần thưởng nào? - "Con chỉ muốn Chúa".

* 24- Con có một Tổ Quốc.

Tiếng chuông nào nùng, *Việt Nam* nguyện cầu.

Tiếng chuông ngân trầm, *Việt Nam* buồn thảm.

Tiếng chuông vang lưng, *Việt Nam* khởi hoàn.

Tiếng chuông thanh thót, *Việt Nam* hy vọng.

Con có một tổ quốc: *Việt Nam*,

Quê hương yêu quý ngàn đời,

Con hãnh diện, con vui sướng.

Con yêu non sông gấm vóc,

Con yêu lịch sử vẻ vang,

Con yêu đồng bào cần mẫn,

Con yêu chiến sĩ hào hùng.

Sông cuộn cuộn máu chảy cuộn hơn.

Núi cao cao, xương chất cao hơn.

Đất tuy hẹp nhưng chí lớn.

Nước tuy nhỏ, nhưng danh vang.

Con phục vụ hết tâm hồn,

Con trung thành hết nhiệt huyết,

Con bảo vệ bằng xương máu,

Con xây dựng bằng tim óc.

Vui niềm vui của đồng bào,
Buồn nỗi buồn của dân tộc.
Một nước *Việt Nam*,
Một dân tộc *Việt Nam*,
Một tâm hồn *Việt Nam*,
Một văn hoá *Việt Nam*,
Một truyền thống *Việt Nam*,
Là người *Công giáo Việt Nam*
Con phải yêu tổ quốc gấp bội.
Chúa dạy con, *Hội thánh* bảo con,
Cha mong dòng máu ái quốc,
Sôi trào trong huyết quản con.

Lưu ý:

Mỗi tuần xin Bạn đọc lại 1 lần để suy niệm và xét mình dưới ánh sáng của 24 ngôi sao.

Viết xong tại Cây Vông, Phú Khánh

nơi quân thúc, ngày 8.12.1975

Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên tội

Đề nghị:

Trước các buổi họp, nên hát bài "Con có một Tổ quốc: Nước Việt Nam" Nhạc của Lm. Đỗ Bá Công. Có băng caxét với giọng hát của Khánh Ly.

B. Mười bốn bước theo Chúa Giêsu

Giới thiệu

Lạy Chúa Giêsu
Trên đường hy vọng suốt 2000 năm nay,
Tình thương Chúa như một lượn sóng
Đã lôi cuốn bao người lữ hành.
Họ đã yêu Chúa với một mối tình sống động,
Thể hiện qua tư tưởng, lời nói, việc làm,
Với một tâm hồn mạnh mẽ hơn mọi cám dỗ,
Mạnh hơn mọi khổ đau, hơn cả sự chết,
Họ đã là lời Chúa ở trần gian,
Đời họ là một cuộc cách mạng,
Đổi mới cục diện của Hội thánh.
Nhìn những tấm gương sáng ngời ấy,
Từ tấm bé con đã mang một ước vọng:
Quyết toàn hiến đời con,
Cuộc đời duy nhất con đang chiếm hữu,
Cho một ý tưởng bền vững không bao giờ sụp đổ.
Và con cương quyết!
Nếu chúng con làm theo ý Chúa,
Thì Chúa sẽ hoàn tất ý định đó,
Và con lăn xả vào cuộc mạo hiểm mầu nhiệm này.
Con đã chọn Chúa, Và con không bao giờ hối hận.

Con nghe Chúa bảo con:
"Hãy ở trong Thầy, trong tình yêu Thầy".
Làm sao ở trong người khác được?
Chỉ có tình yêu Chúa mới làm được sự lạ này,
Con hiểu Chúa muốn trọn cuộc đời con:
"Tất cả! vì yêu mến Chúa".

***Con theo từng bước của Chúa
trên đường hy vọng:***

- 1- *Bước lang thang* ra chuồng bò Bê-lem,
- 2- *Bước hồi hộp* trên đường sang Ai cập,
- 3- *Bước bồn chồn* trở về trú ngụ Na-gia-rét,
- 4- *Bước phấn khởi* lên đền thánh với Mẹ Cha,
- 5- *Bước vất vả* suốt 30 năm trời lao động,
- 6- *Bước yêu thương* ba năm rao giảng Tin Mừng,
- 7- *Bước thao thức* kiếm tìm chiên lạc,
- 8- *Bước xót xa* vào Giêrusalem đầm đìa nước mắt,
- 9- *Bước cô đơn* ra trước toà không một người thân
- 10- *Bước ê chề* vác thánh giá lên đồi tử nạn,
- 11- *Bước thất bại* chết chôn mồ kẻ khác,
Không tiền không bạc,
Không manh áo, không bạn hữu,
Chúa Cha cũng xem chừng bỏ rơi Chúa,
Nhưng Chúa phó thác tất cả vào tay Cha.
Lạy Chúa, quỳ trước Nhà Châu,
Một mình con với Chúa,
Con hiểu rồi:
Con không thể chọn con đường khác,
Đường khác sung sướng hơn,
Bên ngoài vinh quang hơn,
Nhưng không có Chúa, người Bạn muôn năm,
Người Bạn duy nhất của con trên đời.
Nơi Chúa là tất cả thiên đàng với Chúa Ba Ngôi,
Tất cả trần gian với toàn nhân loại.
Khổ đau của Chúa là của con,
Của con, nỗi khốn khổ của những tâm hồn sát cạnh,
Của con, tất cả những gì không phải an hoà,
Tươi vui, đẹp đẽ, sung sướng, dễ thương...
Của con, tất cả sầu muộn, thất vọng, chia ly, bỏ rơi,
khốn nạn...
Những gì là chính Chúa, vì Chúa đã gánh hết;
Những gì nơi người anh em, vì Chúa trong họ.
Con tin vững vàng:
12- Vì Chúa đã cất *bước khỏi* hoàn sống lại:
"Hãy vững lòng, Thầy đã thắng thế gian"
Vì Chúa dạy con:
13- Hãy bước những *bước khổng lồ*:
"Đi khắp thế gian rao giảng Tin Mừng".
Con sẽ lau sạch nước mắt ưu phiền

Và những con tim chán nản;
Con sẽ đốt cháy thế gian bằng lửa tình yêu,
Thiêu sạch những gì cần phải hủy bỏ.
Để chỉ còn lại chân lý, công bình và yêu thương.
Nhưng lạy Chúa! Con biết con yếu đuối lắm!
Xin giúp con bỏ tính ích kỷ, yêu an nhàn;
Cho con đừng sợ kham khổ dày vò,
Không xứng tông đồ của Chúa;
Cho con sẵn sàng mạo hiểm,
Mặc cho thiên hạ khôn ngoan;
Con xin làm "đưa con điên"
Của Chúa, Mẹ Maria và Thánh cả Giuse;
Con muốn lăn xả vào thử thách,
Chấp nhận mọi hậu quả,
Vì Chúa đã dạy con liều mạng.
Nếu Chúa dạy con bước lên thánh giá năm mãi đó,
Vào trong nhà chầu thỉnh lặng cho đến ngày tận thế:
14- Con cũng xin *liều mạng bước theo*
Con sẽ mất tất cả,
Nhưng Chúa vẫn còn!
Tình thương Chúa vẫn còn!
Tràn ngập quả tim con,
Để yêu thương tất cả.
Và chừng ấy đủ hạnh phúc cho con.
Vì thế con xin lặp lại:
"Con chọn Chúa!
Con chỉ muốn Chúa!
Con chỉ muốn vinh danh Chúa"

*Cuồng tử, nơi quản thúc: Giang Xá, Bắc Việt
ngày 19.3.1980, Lễ Thánh Giuse*